

Stor klangfröjd på spelmansstämman

Ett idogt söndagsregn tillät inte att den planerade spelmansstämman hölls på Torekällberget. Nu förflyttades den till Blombäckaskolans aula, där den utvecklades till en charmfullt improviserad tillställning, som gav prov på mest skilda spelstilar och några av allmogemusikens många provinsiella särdrag och dialekter. Ett 80-tal spelmän från skilda delar av länet hade mött upp och 83-årige Fritz Karlsson från Nyköping stod i schvung och stråkhantering inte sina 50-60-år yngre spelmanskolleger efter.

Berättigad entusiasm rönte den fingerfärdiga trion Olof Hellman, Erik G Fogelström och Ragnar Schelén, som här radat uppsig tillsammans med Gustaf Wetter (anlire från höger).

Programmet i aulan inleddes av Rune Andersson, som å programkommitterades vägnar beklagade den motvilja vädrets makter tycks ha till spelmännens uppträdande på Torekällberget och nestorn och ordföranden i Sörmlands spelmansförbund, Gustaf Wetter från Katrineholm, förmodade att inga vädergudar skulle kunna dämpa spelhumöret och i det stycket visade det sig att han fick rätt.

Podiet fylldes av spelmän med och utan bygdedräkt och introducerade en två timmar lån underhållning med dalalåten Till buom och trots att trängseln kortade stråkrägen blev det en strålände upptakt, som följdes av en lång rad intressanta och högklassiga prestationer, beledsagade av Gustaf Watters ytterst sakkunniga och gemytliga kommentarer.

överlag var prestationerna av sådan klass att var och en borde ha ett omnämnande. Den tillsammans 230 år gamla trion Erik Fogelström (81 år), Ragnar Schelén (76) och Olof Hellman (73) från Stockholms spelmansgille gjorde ett bejublat framträdande med bl. a. Sörmlandsgubbarnas vals och en grupp på tiotalet musikanter från Strängnäs spelmanslag presenterade en march från Sundby med första och andra fiol och altfiol och gav därmed en mer sällsynt nästan kamarmusikalisk fattning åt den fina melodien.

Trots att harpolekarna Erik Sahlström och Viksta-Lasse anmält förhinder blev den relativt välbesatta lokalen inte utan harpspel. Harald Närlund och hans "gäng" spelade bl. a. en åttondelspolska från Uppland med två nyc-

kelharpor bland alla stråkarna. Tumbaduon Bertil Bystedt och Axel Hammarberg förde fram härjedalsmusiken med en gånglåt och en vals, vilka båda underströk det lätt elegiska i denna landsändas folkmusik.

Vidare framträdde en grupp ur Stockholms spelmansgille med skånelåtar, Nynäshamns spelmanslag med några låtar från Gotland och Nyköpings manstarka spelmanslag, vilkens numerär endast överträffas av Södertäljelaget, som växer sig allt starkare såväl numerärt som kvalitetsmässigt. Det senare satte punkt för aulaprogrammet med en ridmarsch från Österhanninge och detta på ett sätt som borde tillfredsställa alla stadens allmogemusikintresserade.

Efter stämman åkte ett 80-tal deltagare ut till Måsnaryds pensionat, där en ytterst animerad supé var anordnad och vid denna flödade spelglädjen och underströks ytterligare att ännu finns det oförväget folk som satsar hårt på att bevara våra folkmusikaliska skatter åt framtiden.

Gny.

Fritz Karlsson från Nyköping var stämmans äldste deltagare (83 år)